

Daniël van Meijgaarden
MSc RB
 voorzitter Jong RB
 fiscalist / manager bij Actal
 Advocaten en fiscalisten

Loon naar werken

Als voorzitter van Jong RB kreeg ik de uitnodiging om de gastcolumn te schrijven voor deze editie van ons verenigingsblad. Ik maak hier graag gebruik van om te laten zien wat Jong RB doet en waar we nog verder in willen groeien. Net zoals de rest van de vereniging zijn ook wij onszelf verder aan het ontwikkelen. Niet alleen als fiscalisten, leden van het Register Belastingadviseurs of personen maar ook als commissie.

Een van deze ontwikkelingen is dat wij ons hard maken voor een belastingstelsel dat beter aansluit bij de visie van onze generatie. Belastingheffing is primair een bron van inkomsten voor de overheid zodat alle voorzieningen in dit land blijven draaien. Echter door het alsmaar gebruiken van belastingheffing als methode om het gedrag te beïnvloeden en inkomen te herverdelen, is een systeem ontstaan dat niet meer te doorgronden is.

Bij de vorming van onze visie hierop kwam het spreekwoord 'loon naar werken' in beeld, een spreekwoord dat mijn ouders in het verleden vaak gebruikten. Als een echte millennial (geboren in 1987) keek ik voor de definitie niet meer in het woordenboek maar op internet. 'Loon naar werken' betekent het 'loon krijgen dat in overeenstemming is met het gedane werk'. In de fiscaliteit zou je bij dit spreekwoord een discussie kunnen starten over de invulling van het begrip loon of werk, maar laat ik dat bewaren voor een ander artikel.

Indien het inkomen toeneemt heeft dat de volgende cumulatieve gevolgen: zorgtoeslag, huurotoeslag, kinderopvangtoeslag en heffingskorting nemen alle af, maar het tarief van de inkomstenbelasting neemt toe. Dit resulteert in een oneerlijke, onrechtvaardige toename van belastingheffing ten opzichte van de stijging van het inkomen. De kern van onze visie op het belastingstelsel sluit aan bij het spreekwoord loon naar werken.

Onze generatie heeft een heel andere visie op werken, carrière en toekomst dan de generatie voor ons. Het beeld dat iedereen ergens lang werkt, carrière maakt en met pensioen gaat is verdwenen. Werkweken van 80 uur+ zijn ingeruild voor parttimewerken, papadagen en sabbaticals. Belastingheffing zou hierop moeten aansluiten. Wanneer iemand ervoor kiest om veel te werken en carrière te maken, moet dit niet onevenredig worden gestraft. In een land waar het begrip economische groei de headline is van het achtuurjournaal zou je verwachten dat meer werken niet wordt afgestraft.

Met een eenvoudiger belastingstelsel kan iedereen een duidelijke keuze maken voor zichzelf, en zien wat de fiscale gevolgen zijn van zijn wensen op dat moment. De voorstellen van Jong RB zijn in de kern allemaal voorstellen om het belastingstelsel te vereenvoudigen en rechtvaardiger te maken. Het gaat dan onder andere om de rechtsvormneutrale heffing, het gelijk-trekken van gezinnen met eenverdieners ten opzichte van tweeverdieners en het schrappen van de heffingskortingen. De heffingskortingen worden vervangen door een eerste schijf waarbij het tarief 0% bedraagt, gevolgd door een vlaktaks. Ook is een oplossing gezocht voor het spanningsveld bij de onttrekkingen van een dga naar privé. De oplossing kan gevonden worden in het belasten van consumptieve onttrekkingen. Het lenen van geld waar een vermogensbestanddeel tegenoverstaat, zou dan geen belaste onttrekking zijn. Onlangs presenteerden wij onze plannen tijdens een ontbijtsessie voor de politiek en andere belangenorganisaties. Nu maar hopen dat ook wij 'loon naar werken' krijgen. <<<

